

Fótbóltsørskapur?

Tað er helst gingið fero-
yngum til høvðið, at
teir eru vorðir heims-
kendir uttanfyri Havn-
ina.

Føroyingar hava nú
livað í einum sælum rúsi
í ein 20-30 ár. Alt hevur
gingið framá, og føroy-
ingar eru hvønn dag
vorðir meira sannførdir
um, at teir eru heimsins
raskastu fólk — nærum
lýtalsir skapningar, ið
verpa pening og profit.

Nú hava vanlig fólk
leingi vítað, at føroyska
vælferðin hevur verið
eitt ævintýr, ein sápu-
bløðra, ið ikki kundi ann-
að enn breyta. Politikar-
ar og vinnulivsfólk hava
harafturimót ikki dugað
at lisið skriftina á vegg-
inum, men hava dugað
sær sum smábørn í
dreymaheimi sínum, rús-
ávirkaðir av nýfunnari
makt og læntum vinn-
ingi.

Bløðra brast fyri
tveimum árum síðan, og
buldríð hevur verið óg-
lign líka síðan — politik-
ararnir hava hildið kjaft,
tí teir duga ikki annað

enn at geva tóm lyfti og
at brúka pengar.

Tað er nú soleiðis, at
mangan spyrst okkurt
gott úr einari kreppu —
og vit vóru mong, ið vón-
aðu at núverandi bú-
skaparkreppa fór at bera
við sær, at fólk — serliga
politikarar og vinnulivs-
fólk, fóru at koma niður
aftur á jørðina og koma
til besinnings.

Tí, sum tað so ofta
hevur verið sagt, bæði
einstaklingar og tjóðir
hava fyrri neyðini at
koma til besinnings av og
á, fyrri líkasum at læra
sina meg at kenna. Og
tá sá eina løtu út til, at
i myrkrunum aftan á valið
í 88 hómaðist tann glottin,
at fólk vóru um at
koma niður aftur á jørð-
ina.

Men, so hendi van-
lukkan — um vit nú
kunnu kalla hetta eina
vanlukku — føroyingar
vunnu stórsigurin í
Europakappingini. Øll
tjóðin var á gosi, sjálv-
andi. Talan er ju um eina
søguliga hending — men
óhæðugt var tað, at tað

skuldi henda júst nú. Tí
nú hava føroyingar
gloymt alt um kreppuna;
og tey, sum ikki hava
gloymt kreppuna, tíma
ikkilongur at fjasast við
sovorðið óviðkomandi
sum búskapartrupulleik-
ar — politikararnir tíma
heldur ikki, og tí er ting-
ið farið heim.

Í skrivandi løtu vita
vit ikki hvat úrslitið
verður móti dønnum 10.
okt. — men vinna føroy-
ingar aftur, so fara
oyggjar okkara undir
kong, tí tá verður enn
minni útlið fyrri at nakar
fer at fjasast við poli-
tikk, iðnað og slikt
møn.

Stórsigurin og søgu-
liga hendingin í sam-
bandi við dystin móti
Eysturriki gjørdi Fø-
royar kendar dagarnar
eftir dystin — bæði bløð,
útvørp og sjónvørp
kring heiminn tóku til sig-
urin. Nú trúðu fólk í Fø-
royum straks, at Føroyar
vóru vorðar heims-
kendar — at hvørt mans-
barn á klótuni hevði
hoyrt um sigurin, og at

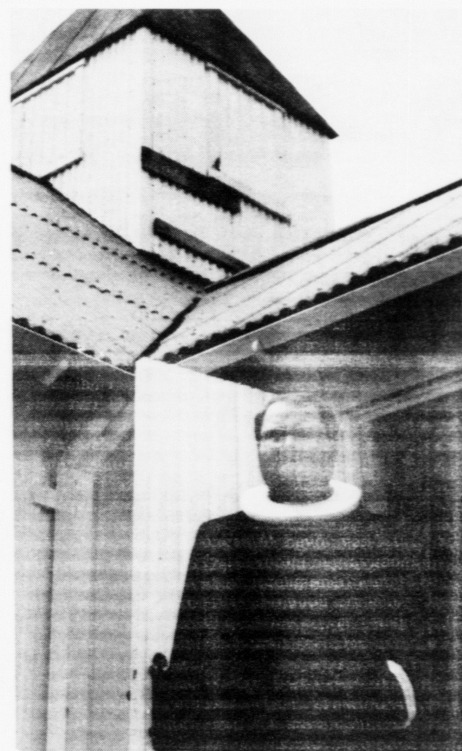
hesin sigurin og tað
viðagitna honum fylgdi,
skuldi bjarga føroyska
búskapinum og útflut-
ninginum.

Vit kunnu í øllum før-
um konstatera, at sigur-
in í Landskróna hevur
gjørt Føroyar verðinsbe-
rømtar í Havn, og kanska
eisini í Múla (tá ikki á
Litlu Dimun, tí har býr
onki fólk). Men skulu vit
fáa nakra var-
andi nyttu burtur úr hes-
um viðagitinum, so
skal annað til, enn at
føroyingar vinna í Key-
mannahavn — fyrri at fáa
sama tíðindavirði aftur,
skulu teir helst tapa 113-
0 móti danska landslið-
num. Og tað gera teir
neyvan.

Vit biða í spenningi
eftir úrslitinum í Key-
mannahavn — vinnur
føroyska landsliðið, so er
onki at ivast í, at føroy-
ingar fyrri einaferð fara
at vera samdir. Teir fara
at avtaka tingið og lata
landsliðið stjórna landin-
um í staðin.

bergur jacobson

sjónarmið

Toftir heimstaður fyri sensationum

*Ikki eru tað smávegis ætlanir, toftamenn hava
við stadionøkinum á Svangaskarði. Nú vilja
teir eisini gera ein nýggjan EM-grasvøll har*

Dystirnir hjá Føroyum í
EM-kappingini liggja so-
leiðis fyrri, at vit nú skulu
spæla fyra útdystir á rað,
aðrenn vit aftur fáa heima-
dyst.

Fyrstkomandi heima-
dystur okkara er sostatt
ikkilongur 11. september
næsta ár.

Men við heimadystir
hevur vanlig verið skilt:
Svøríki. Ella uppáttur
nærri, tá tosað hevur verið
um býr sum Landskróna
og Malmö.

Í fyrsta umfari er tað av-
gjørt ein vansi, at okkara
landslið ikki kann leika
sínar dystir heima, men av
tí at UEFA ikki góðkennir
graslíkisvøllir til slíkar
kappingar, er einki annað
at gera, enn at eftirlíka
hesum.

Eingin móguleiki

Eingin grasvøllur er í Fø-
royum, og tí er snøgt sagt
eingin móguleiki í sam-
bandi við heimadystirnar.

Men stendur alt til Tofta
Ítróttarfelag, verður nýgg-
ur grasvøllur klárur á
Svangaskarði longu í au-
gust mánaði 1991.

Sostatt kann føroyska
landsliðið knappan mánað
eftir tað spæla heimadyst á
veruligum heimavølli, og
ikkilongur heimavølli
aðrastaðni.

Ætlanin hjá toftamonn-
um gongur út uppá, at øk-
ið norðanfyrri verandi vøll
verður slættað eitt sindur
meiri, so annar vøllur
kann gerast har.

Slætta 40 prosent

Talan er um at slætta 40

prosent av økinum aftrat
og gera grasvøll.

Hetta arbeiðið ætlar
Ítróttarfelagið sjálvt at
gera, og 70 prosent av
neyðugu figgingini hevur
fellið longu lagt sær til

rættis.

Tí er bert eftir hjá lands-
stýrinum at jättað 30 pro-
sent av samlaða kostnað-
inum, ið verður settur til
8,9 milliónir krónur.

Hesin kostnaður er fleiri

ferðir bfilgari enn tann
kostnaður, ið higartil hev-
ur verið uppá tal í sam-
bandi við eitt nú grasvøll í
Havn.

Á Toftum verður pláss
fyri 7.000 áskoðarum, so

Toftamenn ætla at
hava grasvøll kláran
á Svangaskarði til
næsta heimadystin, ið
verður 11. september
komandi ár.

Mynd: Judith Johannesen

vandin verður eingin fyrri,
at føroyingar ikki kunnu
fáa høvi at stuðla sínar
egnu á Svangaskarði um
eitt lítið ár.

hj.

DANMARK-FØROYAR 10. OKTOBER

